

JUHÁSZ KÁROLYNÉ, MARIKA
1941 – 2010



*Miért sirattok?
Hisz Isten arca volt,
Mely simogatóan,
Hívón rámhajolt.*

*És én mentem...
S most fényözönben élek,
És nem vagyok más,
Csupán tisztult lélek.*

*Sziromhullás volt...
Árnyékom lehullt,
A szemetek hát könnybe
Miért borult?*

*Ha emlegettek, köztetek leszek,
Ha imádkoztok, veletek vagyok,
Ha rám gondoltok,
mosolyogjatok,
Emlékem így áldás lesz Rátok.*

Ócsa római katolikus egyházközségének évtizedekig kántora, sekrestyése, házvezetője, beteg-ápolója. Hétgyermekes édesanya, akinek két felnőtt fiát is el kellett temetnie. Falusiasan sokirányú háztartás és kertgazdaság működtetése mellett Bisztrai Laci bácsi plébánossága idején számtalan Bokor-lelkigyakorlat háttér szolgálatát látta el. Barcza Barna közösségébe járt.

Király Ignác

Anyu volt kezdetben a vallásosabb (nagybátyja pap volt), jól tudták palástolni nehézségeiket, betegségeiket. Fiútestvérünket, akit 2010 májusában veszítettünk el, szinte haláláig (szeptember) áldozatos szeretettel ápolta. Nagy szimbiózisban éltek szüleim, anyu volt apu „botja”.

*Juhász Judit
visszaemlékezéséből*

Sógornője szavai szerint a Bokor közösség nagyon fontos volt Marika számára.

„Az a Paradicsom, ha a testvéreink között lehetünk” – mondta nemegyszer.

„Adni, adni, adni – szeretni, szeretni, szeretni” - ez volt életének meghatározója és jellemzője.

*Bisztrai György
magnófelvétele alapján*